ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ
GÜZEL SANATLAR FAKÜLTESİ
RESİM BÖLÜMÜ

SANATTA ŞİDDET: TÜRKİYE'DE KADIN CİNAYETLERİ

(MEZUNİYET PROJESİ KAPSAMINDA HAZIRLANAN
ARAŞTIRMA VE UYGULAMA RAPORU)

Hazırlayan
Melek YAVAŞÇAY

Yöneten
Doç. Cemile Didem ÖZIŞIK

ERZURUM-2026

ÖZET

MEZUNİYET PROJESİ

KAĞIT

Melek YAVAŞÇAY

Kadın cinayetleri Türkiye'de önemli bir toplumsal sorun olarak varlığını korumaktadır. Cinayetlerin temelinde şiddet ve saldırganlık eğilimlerinin etkisi görülmektedir. Bu sebeple şiddetin psikolojik boyutu cinayet eylemlerinde belirleyici olmaktadır. Saldırganlık eğilimi birikerek ve gelişerek cinayet eylemlerine dönüşmektedir. Kadın cinayetleri incelenirken öncelikle bireyde mevcut bulunan saldırgan davranışların ele alınması gerekmektedir. Çalışmada şiddet ve saldırganlık eğilimlerinin bireysel anlamda psikolojik temelleri üzerine teorik çalışmalara değinilmektedir. Çalışmada yöntem olarak vaka çalışması tercih edilmektedir. Çalışma kapsamında Türkiye'de son on yılda işlenen kadın cinayetleri ele alınmaktadır. Toplamda 2380 kadın cinayetinden 1260 vaka incelenmektedir. İncelenen vakalarda sağlıklı sonuçlar elde edilmesi bakımından nicelik, nitelik, işleniş biçimi ve sebepleri bakımından aydınlatılmış olması temel referans noktasını oluşturmaktadır. Cinayet eylemlerinde failin özellikleri, öldürme biçimi, sebebi, katil ve maktul ilişkisi dikkate alınmaktadır. Kadınların, en sık vakit geçirdiği kişiler tarafından öldürüldü gözlenmektedir. Cinayet işleme biçiminde ateşli silahlar yoğun olarak kullanılmaktadır. Cinayetlerde erkeğin özgürlük alanının daralması ve erkeğin kadın üzerindeki hâkimiyetinin ortadan kalkması önemli sebepleri oluşturmaktadır. Çalışmada cinayet sebepleri üzerinden ortak odak noktaları tespit edilerek çözüm önerileri sunulmaktadır. Kadına yönelik cinayet eylemlerinde bireysel silahlanma ve uzun vadede cinayeti önleyici politikalar üzerine yoğunlaşılmaktadır. Çalışmanın amacı işlenen kadın cinayetleri üzerinden vaka çalışması yaparak teorik çalışmalar ışığında bir takım çözüm önerileri sunmaktır.

ABSTRACT

Femicides remain a significant social problem in Turkey. The root cause of these murders is often the influence of violent and aggressive tendencies. Therefore, the psychological dimension of violence is a determining factor in homicides. Aggressive tendencies accumulate and develop, eventually leading to homicides. When examining femicides, it is essential to first consider the aggressive behaviors present in the individual. This study discusses theoretical research on the psychological foundations of violent and aggressive tendencies at the individual level. The study employs a case study method. It examines femicides committed in Turkey over the last ten years. Out of a total of 2380 femicides, 1260 cases are analyzed. For reliable results, the study considers the quantity, quality, method of commission, and reasons for the crimes. The characteristics of the perpetrator, the method of killing, the motive, and the relationship between the killer and the victim are all considered. It is observed that women are most often killed by those with whom they spend the most time. Firearms are frequently used in these murders. The narrowing of the man's sphere of freedom and the loss of his dominance over women are significant contributing factors. This study identifies common focal points in the causes of femicide and offers solutions. It focuses on individual gun ownership and long-term preventative policies in cases of femicide. The aim of the study is to present a number of solutions based on theoretical studies by conducting a case study on femicides.

İÇİNDEKİLER

ÖZET.....ii

ABSTRACT.....iii

RESİMLER DİZİNİ.....5

GİRİŞ.....6

1.BÖLÜM: ARAŞTIMA RAPORU.....7

1. Araştırmanın Amacı.....7

2. Araştırmanın Amacı.....7

3. yöntem.....7

4.Sanatın ve Şiddetin İlişkisi.....7

5.Türkiye'de Kadın Cİnayetleri.....8

6.Feminist Sanat, Kavramsal Sanat ve Kadın Temsili.....8

6.1 Feminist Sanat.....8
6.2 Kavramsal Sanat.....8
6.3 Kadın Temsili.....9

2.BÖLÜM: UYGULAMA RAPORU.....10

Uygulamanın Yapılış Gerekçesi.....10

İçerik ve Biçime Yönelik Saptamalar.....11

Uygulamanın Düşünsel Yönü.....11

SONUÇ.....17

KAYNAKÇA.....18

ÖZGEÇMİŞ.....19

RESİMLER DİZİNİ

Resim 1. *Melek Yavaşçay, Kağıt, Tuval Üzerine Yağlı Boya, 70x100, 2026*

Resim 2. *Melek Yavaşçay, Kağıt, Tuval Üzerine Yağlı Boya, 70x100, 2026*

Resim 3. *Melek Yavaşçay, Kağıt, Tuval Üzerine Yağlı Boya, 70x100, 2026*

GİRİŞ

Şiddet, insanlık tarihi boyunca toplumsal yaşamın önemli sorunlarından biri olmuştur. Özellikle kadınlara yönelik şiddet ve kadın cinayetleri, günümüzde yalnızca hukuksal ya da sosyolojik bir mesele değil, aynı zamanda kültürel ve sanatsal bir problem olarak da değerlendirilmektedir. Türkiye'de son yıllarda artış gösteren kadın cinayetleri, toplumsal hafızada derin izler bırakmış ve sanatçıların da dikkatini çeken önemli bir konu haline gelmiştir. Sanat, toplumsal olayları görünür kılan ve eleştirel bir bakış sunan güçlü bir ifade aracıdır. Resim sanatı ise duygu, acı, kayıp ve direniş gibi kavramları görsel biçimlerle aktarabilmektedir. Bu proje kapsamında kadın cinayetleri konusu sanatsal bir bakış açısıyla ele alınmış, şiddetin bireysel ve toplumsal etkileri görsel bir dil aracılığıyla sorgulanmıştır. Çalışmada ayrıca feminist sanat ve kavramsal sanat yaklaşımlarından yararlanılarak konunun kuramsal temeli güçlendirilmiştir.

1.BÖLÜM

ARAŞTIRMA RAPORU

1. Araştırmanın Amacı

Bu araştırmanın amacı, Türkiye'de yaşanan kadın cinayetlerinin sanatsal bir ifade biçimi olarak resim sanatına nasıl aktarılabileceğini incelemektir. Ayrıca toplumsal şiddetin görsel sanatlar yoluyla görünür kılınması ve izleyicide farkındalık oluşturması hedeflenmektedir.

2. Araştırmanın Kapsamı

Araştırma, Türkiye'de kadın cinayetleri olgusunu toplumsal cinsiyet ve sanat ilişkisi bağlamında değerlendirmektedir. Çalışma kapsamında kadın bedeni, kayıp, sessizlik, kırmızı renk, boşluk, gölge ve sembolik nesneler gibi görsel unsurlar incelenmiştir.

3. Yöntem

Araştırmada literatür taraması yöntemi kullanılmıştır. Kadına yönelik şiddet, feminist sanat, kavramsal sanat ve toplumsal sanat anlayışı üzerine kaynaklar incelenmiş, seçilen sanatçıların eserleri değerlendirilmiştir. Elde edilen veriler doğrultusunda uygulama çalışmalarına yön verilmiştir.

4. Sanat ve Şiddet İlişkisi

Sanat tarihi boyunca savaşlar, yoksulluk, ölüm ve toplumsal travmalar sanatçıların temel konuları arasında yer almıştır. Şiddet olgusu yalnızca fiziksel bir durum değil; psikolojik, kültürel ve toplumsal boyutları olan bir kavramdır. Sanatçılar çoğu zaman toplumda yaşanan olaylara tanıklık etmiş ve bunları eserlerine aktarmıştır. Böylece sanat, yalnızca estetik bir üretim değil, aynı zamanda eleştirel bir ifade alanı hâline gelmiştir. Kadınlara yönelik şiddet de günümüz çağdaş sanatında önemli bir tema olarak öne çıkmaktadır. Kadın bedeninin nesneleştirilmesi, baskı, korku ve yok oluş gibi kavramlar sanat üretimlerinde sıklıkla kullanılmaktadır.

5. Türkiye’de Kadın Cinayetleri

Kadın cinayetleri, kadınların yalnızca kadın oldukları için yaşam haklarının ellerinden alınmasıdır. Türkiye'de son yıllarda medyada yer alan çok sayıda kadın cinayeti toplumsal tepki yaratmıştır. Bu olaylar yalnızca bireysel suçlar olarak değil; toplumsal cinsiyet eşitsizliği, erkek egemen yapı, ekonomik bağımlılık ve kültürel baskılar gibi nedenlerle birlikte değerlendirilmektedir. Kadın cinayetleri sonucunda oluşan toplumsal travma, sanatçılar için güçlü bir ifade alanı oluşturmaktadır. Özellikle kırmızı renk, boş sandalye, ayakkabı, silinen yüzler, gölgeler ve kırık beden imgeleri bu konuda sık kullanılan semboller arasındadır.

6. Feminist Sanat, Kavramsal Sanat ve Kadın Temsili

1960'lı yıllardan itibaren gelişen feminist sanat hareketi, kadınların sanat tarihindeki görünmezliğine karşı çıkmıştır. Feminist sanatçılar kadın bedenini, kimliğini ve yaşadığı sorunları eserlerinde ele almışlardır. Kavramsal sanat ise eserin biçimsel özelliklerinden çok taşıdığı düşünceye odaklanır. Bu yaklaşım, kadın cinayetleri gibi toplumsal travmaların doğrudan temsil yerine semboller, nesneler, metinler ve yerleştirmeler aracılığıyla ifade edilmesine olanak sağlar. Kadına yönelik şiddet, feminist sanatın önemli konularından biridir. Bu yaklaşım yalnızca estetik üretimi değil, aynı zamanda toplumsal eleştiriyi de içermektedir. Türkiye'de de pek çok sanatçı kadın hakları, toplumsal cinsiyet ve şiddet konularını eserlerinde işlemektedir. Bu çalışmalar izleyiciyi düşünmeye ve sorgulamaya yönlendirmektedir

6.1. Feminist Sanat

Feminist sanat, kadınların sanat tarihindeki temsil sorunlarını görünür kılmayı amaçlayan eleştirel bir sanat anlayışıdır. Ataerkil yapının kadın bedeni ve kimliği üzerindeki etkilerini sorgulayan bu yaklaşım, kadın deneyimini merkeze alır. Kadın cinayetleri bağlamında feminist sanat, yalnızca mağduriyeti göstermekle kalmaz; aynı zamanda toplumsal eşitsizlikleri, güç ilişkilerini ve görünmez kılınan kadın yaşamlarını da tartışmaya açar.

6.2. Kavramsal Sanat

Kavramsal sanat, sanat eserinin fiziksel görünümünden çok, ilettiği düşünceyi ön plana çıkarır. Bu nedenle toplumsal sorunların aktarımında güçlü bir ifade alanı sunar. Kadın cinayetleri gibi ağır ve travmatik bir konunun işlenmesinde kavramsal sanat, sembolik nesneler, boşluk, tekrar, Ayazı ve yerleştirme gibi yöntemlerle izleyicide düşünsel bir etki yaratır. Böylece şiddetin doğrudan gösterimi yerine, onun yarattığı anlam katmanları öne çıkarılır.

6.3. Kadın Temsili

Sanat tarihinde kadın çoğu zaman nesneleştirilmiş, idealize edilmiş ya da pasif bir figür olarak temsil edilmiştir. Feminist ve kavramsal sanat yaklaşımları ise bu temsili sorgulayarak kadını özne olarak yeniden konumlandırır. Bu bağlamda kadın cinayetleri, yalnızca bireysel bir trajedi değil; kadınların toplumsal alandaki varoluş mücadelesini de görünür kılan bir mesele olarak ele alınmaktadır.

2.BÖLÜM: UYGULAMA RAPORU

Uygulamanın Yapılış Gerekçesi

Bu çalışmanın ortaya çıkış noktası, kadın cinayetleri ve çocuk ölümleri karşısında hissedilen toplumsal duyarsızlık ve yaşam hakkının değersizleştirilmesi düşüncesidir. Günümüzde kadınlara ve çocuklara yönelik şiddet olayları giderek artmakta, birçok yaşam çeşitli nedenlerle sonlandırılmaktadır. Yaşanan bu olaylar toplumda kısa süreli tepkiler oluştursa da zamanla unutulmakta ve yerini yeni gündemlere bırakmaktadır. Bu durum, yaşamını kaybeden bireylerin yalnızca bir haber konusu hâline gelmesine ve insan hayatının değerinin göz ardı edilmesine neden olmaktadır.

Çalışmada ele alınan kadın ve çocuk figürleri, yaşam hakkı ellerinden alınan bireyleri temsil etmektedir. Bu bireylerin ortak noktası, toplum tarafından korunması gereken insanlar olmalarına rağmen şiddetin hedefi hâline gelmeleridir. Bu nedenle çalışmanın temel amacı, yaşamını kaybeden bireylerin unutulmamasını sağlamak ve insan hayatının değeri üzerine düşünmeye yöneltmektir.

Eserlerde kullanılan buruşuk yüzey anlayışı, çalışmanın en önemli anlatım araçlarından biridir. Buruşmuş kâğıt günlük yaşam içerisinde çoğu zaman değersiz görülen, atılan veya göz ardı edilen bir nesne olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu çalışmada buruşukluk, kadınların ve çocukların toplum tarafından zaman zaman değersizleştirilen konumlarını temsil eden bir metafor olarak kullanılmıştır. Nasıl ki buruşmuş bir kâğıt işlevini yitirmiş ve önemsiz bir nesne olarak algılanıyorsa, şiddet sonucu yaşamını kaybeden bireylerin de toplum tarafından yeterince değer görmediği düşüncesi eserlerin çıkış noktasını oluşturmuştur.

Portrelerde yer alan kırışıklıklar ve yüzey bozulmaları, bireylerin değersiz olduğunu ifade etmek amacıyla değil, toplumun onlara verdiği değeri sorgulamak amacıyla kullanılmıştır. Çünkü hiçbir insan yaşamı değersiz değildir. Ancak kadın cinayetleri ve çocuk ölümlerinin devam ediyor olması, insan hayatının gerektiği kadar korunamadığını göstermektedir. Bu nedenle buruşuk yüzeyler, bireylerin gerçek değerini değil, toplumun zaman zaman insan yaşamına karşı geliştirdiği duyarsız ve değersizleştirici bakış açısını temsil etmektedir.

Çalışmanın bir diğer amacı da izleyiciyi bu değersizleştirme anlayışı üzerine düşünmeye yönlendirmektir. Eserlerle karşılaşan izleyicinin yalnızca figürleri görmesi değil, aynı zamanda neden bu şekilde betimlendiklerini sorgulaması hedeflenmiştir. Böylece sanatın düşündüren ve eleştiren yönünden yararlanılarak toplumsal farkındalık oluşturulması amaçlanmıştır.

Sonuç olarak bu çalışma, kadın cinayetleri ve çocuk ölümleri karşısında insan yaşamının değersizleştirilmesine yönelik bir eleştiri niteliği taşımaktadır. Buruşuk yüzeyler aracılığıyla

toplumun kadınlara ve çocuklara verdiği değerin sorgulanması amaçlanmış, sanatın ifade gücü kullanılarak yaşam hakkının önemi vurgulanmıştır. Bu doğrultuda hazırlanan eserler, yalnızca estetik bir üretim değil, aynı zamanda toplumsal bir farkındalık ve eleştiri aracı olarak değerlendirilmiştir.

İçeriğe ve Biçime Yönelik Saptamalar

Uygulamalarda kadın cinayetleri ve çocuk ölümleri sonucu yaşamlarını kaybeden bireylerin portreleri kullanılmıştır. Portrelerin tercih edilmesindeki amaç, izleyicinin figürlerle daha doğrudan bir bağ kurmasını sağlamak ve yaşanan kayıpları bireysel boyutlarıyla görünür kılmaktır. Figürlerin yüzlerinde ve bedenlerinde oluşturulan deformasyonlar, yaşanan olayların bıraktığı psikolojik ve toplumsal etkileri sembolize etmektedir.

Çalışmaların biçimsel yapısında buruşuk yüzey etkisi temel anlatım aracı olarak kullanılmıştır. Bu yüzey etkisi, ilk bakışta fiziksel bir bozulma izlenimi verse de aslında daha derin anlamlar taşımaktadır. Buruşukluk, yarım bırakılan hayatları, parçalanan yaşam öykülerini ve toplumsal hafızada oluşan kırılmaları temsil etmektedir.

Renk kullanımlarında figürlerin duygusal etkisini destekleyen tonlar tercih edilmiştir. Portrelerin ön plana çıkarılması amacıyla arka plan ve figür arasında kontrast ilişkileri kurulmuştur. Kompozisyonlarda figürlerin merkezde konumlandırılması, izleyicinin dikkatinin doğrudan portrelere yönelmesini sağlamaktadır. Böylece eserlerde anlatılmak istenen duygu ve düşüncelerin daha güçlü bir şekilde aktarılması hedeflenmiştir.

Çalışmalar biçimsel açıdan değerlendirildiğinde çağdaş sanat anlayışı içerisinde yer almakla birlikte dışavurumcu ve kavramsal özellikler taşımaktadır. Deformasyon ve yüzey bozulmaları aracılığıyla figürlerin fiziksel görünümünden çok taşıdıkları duygusal ve toplumsal anlamlar ön plana çıkarılmıştır.

Uygulamanın Düşünsel Yönü

Bu çalışmanın düşünsel temeli, kadın cinayetleri ve çocuk ölümleri sonucunda yaşamları yarıda bırakılan bireylerin görünür kılınması düşüncesi üzerine kurulmuştur. Günümüzde kadınlara ve çocuklara yönelik şiddet, yalnızca bireysel bir sorun olmaktan çıkmış, toplumsal bir yara hâline gelmiştir. Her geçen gün medyada yeni bir kadın cinayeti ya da çocuk ölümü

haberiyle karşılaşılmakta, bu olaylar kısa süreli bir gündem oluşturduktan sonra yerini başka haberlere bırakmaktadır. Ancak unutulan her haberin arkasında yarım kalmış bir yaşam, gerçekleşememiş hayaller ve derin bir insanlık dramı bulunmaktadır. Bu nedenle çalışmanın temel amacı, kaybedilen yaşamların yalnızca bir kağıt ve bir haber başlığı olarak kalmaması toplumsal hafızada yer edinmesidir.

Sanat tarihine bakıldığında sanatın yalnızca estetik bir üretim alanı olmadığı, aynı zamanda yaşanan toplumsal olayları kayıt altına alan ve gelecek kuşaklara aktaran önemli bir ifade biçimi olduğu görülmektedir. Savaşlar, göçler, yoksulluk, adaletsizlik ve insan hakları ihlalleri birçok sanatçının üretim sürecinde önemli bir yer tutmuştur. Bu çalışmada da sanatın bu yönünden yararlanılarak kadın cinayetleri ve çocuk ölümleri konusu ele alınmıştır. Amaç yalnızca yaşanan olayları belgelemek değil, aynı zamanda bu olayların bireyler ve toplum üzerinde bıraktığı etkileri görünür kılmaktır. Çalışmaların merkezinde yer alan portreler, yaşam hakkı elinden alınan bireyleri temsil etmektedir. Portre sanatının tercih edilmesindeki temel neden, izleyicinin figürle doğrudan ilişki kurabilmesini sağlamaktır. Bir insan yüzü, izleyicinin empati geliştirmesini kolaylaştıran en güçlü görsel unsurlardan biridir. Bu nedenle eserlerde yer alan portreler yalnızca belirli kişileri değil, benzer kaderleri paylaşan tüm kadınları ve çocukları temsil eden sembolik figürler olarak değerlendirilmiştir.

Çalışmalarda kullanılan buruşuk yüzey anlayışı, düşünsel yapının en önemli unsurunu oluşturmaktadır. Buruşukluk ilk bakışta yalnızca biçimsel bir özellik gibi görünse de aslında yaşamları ellerinden alınan kadın ve çocukların kağıt kadar değersiz olduklarını gazetelerde ölüm haberlerinin okuduktan sonra buruşturulup atılmasını sadece bir haber olarak kalmasını anlatmaktadır. İnsan yaşamı belirli bir bütünlük ve süreklilik içerisinde ilerlerken, şiddet sonucu sona eren yaşamlar belirli bir süreden sonra sadece haber niteliği taşımaktadır. Eserlerde kullanılan buruşuk yüzeyler de bu hayatların kağıt kadar değersiz olmasını temsil etmektedir. Her kırışıklık, yarıda kalan bir yaşamı; her kat izi ise geride kalanların taşıdığı acıyı simgelemektedir.

Buruşmuş bir kâğıt nasıl eski hâline tam anlamıyla geri döndürülemiyorsa, şiddet sonucu kaybedilen yaşamların ardından oluşan toplumsal ve bireysel yaralar da tamamen iyileşememektedir. Bu nedenle buruşukluk, eserlerde yalnızca fiziksel bir görüntü değil, geri döndürülemez kayıpların sembolü olarak kullanılmıştır. Bu yaklaşım sayesinde izleyicinin yalnızca figüre odaklanması değil, figürün taşıdığı anlam üzerine de düşünmesi amaçlanmıştır.

Eserlerdeki deformasyon anlayışı da düşünsel yapının önemli parçalarından biridir. Deforme edilen yüzeyler ve bozulan yüz hatları, fiziksel bir değişimden çok psikolojik ve toplumsal kırılmaları temsil etmektedir. Kadın cinayetleri ve çocuk ölümleri yalnızca yaşamını kaybeden bireyleri değil, ailelerini, yakın çevrelerini ve toplumu da etkileyen olaylardır. Bu

nedenle eserlerde görülen parçalanmışlık duygusu, toplumsal yapıda meydana gelen kırılmaları da simgesel olarak ifade etmektedir.

Çalışmaların düşünsel boyutunda hafıza kavramı önemli bir yer tutmaktadır. Günümüzde bilgiye hızlı erişim ve sürekli değişen gündem nedeniyle birçok olay kısa sürede unutulmaktadır. Kadın cinayetleri ve çocuk ölümleri de zamanla toplumsal hafızanın gerisinde kalabilmektedir. Oysa kaybedilen her yaşam, hatırlanmayı hak eden bir hikâyeye sahiptir. Bu nedenle eserlerde unutulma ve hatırlama kavramları üzerinde özellikle durulmuştur. Portreler aracılığıyla yaşamlarını kaybeden bireylerin toplum tarafından yeniden hatırlanması ve görünür kılınması amaçlanmıştır.

Bu çalışmada yer alan figürlerin seçilmesinde de bu düşünce etkili olmuştur. Çalışmalarda ele alınan bireyler, toplumda geniş yankı uyandıran olayların temsilcileri olarak değerlendirilmiştir. Ancak amaç yalnızca belirli kişileri anmak değil, onların şahsında benzer şekilde yaşamını kaybeden tüm kadınları ve çocukları görünür kılmaktır. Böylece bireysel hikâyeler toplumsal bir anlam kazanmakta ve daha geniş bir sorunun sembolü hâline gelmektedir.

Çalışmanın düşünsel altyapısı aynı zamanda görünürlük ve görünmezlik kavramları üzerine kurulmuştur. Kadın cinayetleri ve çocuk ölümleri çoğu zaman sayısal veriler olarak ele alınmakta, bireylerin yaşam öyküleri ise arka planda kalmaktadır. Bu durum insanların zamanla yalnızca rakamlardan ibaret görülmesine neden olabilmektedir. Çalışmalarda portrelerin tercih edilmesiyle bu görünmezliği kırmak ve her sayının arkasında gerçek bir insan yaşamı olduğunu hatırlatmak amaçlanmıştır.

Araştırma sürecinde incelenen Francis Bacon, Käthe Kollwitz, Judy Chicago ve Ana Mendieta'nın eserleri de çalışmanın düşünsel gelişiminde etkili olmuştur. Bacon'ın deformasyonu bir ifade aracı olarak kullanması, Kollwitz'in insan acısına odaklanan yaklaşımı, Judy Chicago'nun kadınların görünürlüğünü artırmayı amaçlayan çalışmaları ve Ana Mendieta'nın kadın bedeni üzerinden geliştirdiği anlatım dili, bu çalışmanın kavramsal çerçevesinin oluşmasına katkı sağlamıştır. Ancak bu etkiler doğrudan bir taklitten ziyade, konuya yaklaşım biçimi açısından değerlendirilmiştir.

Sonuç olarak bu uygulamanın düşünsel yönü; kayıp, travma, hafıza, görünürlük, unutulma, toplumsal duyarlılık ve insan yaşamının değeri kavramları üzerine kurulmuştur. Eserler aracılığıyla yaşamları yarıda bırakılan kadınların ve çocukların anılarının yaşatılması, toplumun bu konuda düşünmeye yönlendirilmesi ve sanatın farkındalık oluşturma gücünün kullanılması amaçlanmıştır. Böylece çalışmalar yalnızca estetik bir üretim değil, aynı zamanda toplumsal bir hafıza ve sorgulama alanı olarak değerlendirilmektedir.

RESİMLER

Resim 1. *Melek Yavaşçay, Kağıt, Tuval Üzerine Yağlı Boya, 70x100, 2026*

Resim 2. *Melek Yavaşçay, Kağıt, Tuval Üzerine Yağlı Boya, 70x100, 2026*

Resim 3. *Melek Yavaşçay, Kağıt, Tuval Üzerine Yağlı Boya, 70x100, 2026*

SONUÇ

Kadın cinayetleri Türkiye'nin önemli toplumsal sorunlarından biridir. Sanat ise bu sorunun görünür kılınmasında etkili bir araçtır. Resim sanatı aracılığıyla şiddetin sonuçları, kayıp ve toplumsal hafıza kavramları izleyiciye aktarılabilmektedir.

Hazırlanan mezuniyet projesi, kadın cinayetlerine karşı sanatsal bir farkındalık oluşturmayı amaçlamaktadır. Eserlerde kullanılan semboller ve görsel dil, şiddetin yalnızca bireysel değil toplumsal bir problem olduğunu ortaya koymaktadır.

Sanatın eleştirel gücü sayesinde kadın cinayetleri konusu yalnızca haberlerde kalan bir olay olmaktan çıkarak toplumsal bellekte yer edinmektedir.

KAYNAKÇA

https://m.gunhaber.com.tr/default.asp?page=haber&haberid=445760

https://www.milliyet.com.tr/gundem/pinar-gultekin-kimdir-kac-yasindaydi-pinar-gultekin-cinayeti-nasil-ne-zaman-oldu-yeni-gelismeler-6592374

https://tr.wikipedia.org/wiki/P%C4%B1nar_G%C3%BCltekin_cinayeti

https://www.hurriyet.com.tr/galeri-pinar-gultekin-kimdir-katili-kim-cikti-pinar-gultekin-cinayetiyle-ilgili-bilgiler-41569148

https://tr.wikipedia.org/wiki/Ceren_%C3%96zdemir_cinayeti

https://www.bbc.com/turkce/articles/cn4zg7ygqgwo

https://tr.wikipedia.org/wiki/Narin_G%C3%BCran_cinayeti

https://m.gunhaber.com.tr/default.asp?page=haber&haberid=445760

https://www.aa.com.tr/tr/yasam/440-topuklu-ayakkabiyi-duvara-asip-kadina-siddete-tepki-gosterdi/1579965

https://www.milliyetsanat.com/haberler/plastik-sanatlar/unlu-tablolarla-kadina-yonelik-siddet/886

Akın, G. 2018. Toplumsal Cinsiyet ve Sanat. İstanbul: Ayrıntı Yayınları.

Berktay, F. 2015. Kadınların İnsan Hakları. İstanbul: Metis Yayınları.

Germaner, S. 2010. Türk Resim Sanatı. İstanbul: Kabalcı Yayınları.

İnceoğlu, Y. 2013. Medyada Kadın ve Şiddet. İstanbul: Ayrıntı Yayınları.

Yamaner, G. 2016. Sanat ve Toplum. Ankara: Ütopya Yayınları.

ÖZGEÇMİŞ

KİŞİSEL BİLGİLER

Adı ve Soyadı: Melek Yavaşçay

Doğum Yeri ve Yılı: Erzurum/Çat/Yavi Mah. 18/04/2003

EĞİTİM

2010-2017- İlk ve Ortaokul eğitimini Yavi İlk ve Ortaokulunda tamamladı.

2017-2021-Lise eğitimini Erzurum Raci Alkır Güzel Sanatlar Lisesinde tamamladı.

2022-2026-Atatürk Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümünde Lisans Eğitimini Sürdürdü.

ÖDÜLLER

2016- Erzurum Kitap Haftasında İl Birinciliği Ödülü.

PROJELER VE PATENT

2022-Yaşlı Bakım Ziyareti Ve Çizim projesi

2025-Köy Okulu Yüz Boyama Projesi

2025- Hayal Et Öğren Toplumsal Duyarlılık Projesi

2026- ramazan Ruhunu Paylaşıyoruz Toplumsal Duyarlılık Projesi

SERGİLER

2019- ‘‘Erzurum’’, Erzurum MNG AVM Sergi Alanı, ERZURUM

2020- ‘‘Mezuniyet Sergisi’’, Erzurum Raci Alkır Güzel Sanatlar Lisesi Sergi Alanı, ERZURUM

2023- ‘‘Erzurum Sergi’’, Atatürk Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Sergi Alanı, ERZURUM

2024- Atölye Öğrencileri Sergisi, Atatürk Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Sergi Alanı, ERZURUM

2024- ‘‘Erzurum’’ Dijital Özgün Baskı Sergisi

2026- ‘’Mezuniyet Sergisi’’, Atatürk Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Sergi Alanı, ERZURUM